

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/281/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714207678
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714207678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu L. I., A.. C.. C. C. G. E., C. S. X, IČO: 35 717 769 právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na Vfšku 12, IČO: 31 819 702 proti žalovanej G. E.W., Y.. XX. XX. XXXX, L. E. P. Č.. XXX, R. I. P. v konaní o zaplatenie 471,02,- s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieta.

Žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09. 06. 2014 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 471,02,- eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 29. 03. 2009 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 17. 10. 2008 uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX na sumu 331,94,- eur za poplatok za správu úveru vo výške 224,72,- eur. Žalovaná sa zaviazala celkovú sumu vo výške 556,66,- uhradiť v trinástich mesačných splátkach vo výške 42,82,- eur. Prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Žalovaná však ku dňu spísania žaloby uhradila len 85,64,- eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 42,82 € bola uhradená 05. 11. 2008. Keďže žalovaná nesplácala úver riadne a včas, žalobca jej oznámil stratu výhody splátok podľa § 53 ods. 8 Obč. zák.. V predžalobnej upomienke zo dňa 29. 05. 2009 žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 18. 06. 2009 žalobca oznámil žalovanej, že celý dlh zahrňujúci nesplatenú časť úveru a poplatku za správu úveru sa stal splatným k 28. 03. 2009. Od vtedy už žalovaný nezaplatila žiadnu ďalšiu úhradu a ku dňu spísania žaloby, tak dlhovala sumu 471,02 €.

Podaním zo dňa 29. 09. 2014 žalobca reagoval na výzvu súdu, či trvá na podanej žalobe, keďže s účinnosťou od 01. 05. 2014 súd ex offio prihliada na premlčanie nároku v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V tomto podaní žalobca uviedol, že na žalobe zotrváva. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 101 Obč. zák., ktorým sa spravujú vzťahy medzi účastníkmi konania je premlčacia doba trojročná, pričom začiatok plynutia premlčacej lehoty predstavuje okamih kedy žalobca mohol prvýkrát uplatniť ochranu svojho práva. Podľa názoru žalobcu začala dňa 17. 03. 2011

premlčacia doba spočívať, keďže žalobca si uplatnil právo na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave zriadenom Rozhodcovskou spoločnosťou a.s.. Poukázal pri tom na ust. § 112 Obč. zák. a uviedol, že Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave dňa 26. 07. 2011 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. 0032/2011. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku, žalobca podal návrh na začatie exekučného konania súdnemu exekútorovi dňa 29. 09. 2011. Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 18Er/3261/2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Na dôkaz tejto skutočnosti žiadal žalobca oboznámenie sa súdu s predmetným exekučným spisom Okresného súdu Martin. Žalobca bol toho názoru, že počas časového intervalu od doručenia žaloby žalobcu Medzinárodnému rozhodcovskému súdu po deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/3261/2011 o zastavení exekučného konania, premlčacia lehota spočívala, pretože žalobca splnil podmienky zakotvené v § 112 Obč. zák. Podľa názoru žalobcu uplatnením práva, ktoré predpokladá ust. § 112 Obč. zák. je aj uplatnenie práva na nepríslušnom súde a v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky a aj Ústavného súdu. Na základe týchto skutočností mal žalobca za to, že jeho nárok premlčaný nie je.

Žalovaná sa k žalobe vyjadril prvýkrát až na pojednávaní dňa 22. 01. 2015, kde žalobu zásadným spôsobom nerozporevala a uviedla, že pokiaľ by ju súd mal zaviazat' k zaplateniu k uplatnenej pohľadávky prosí, aby jej povolil splátky dlhu maximálne 15 € - 20 € mesačne, vzhľadom na svoju zlú sociálnu situáciu, vyživovaciu povinnosť k 3 deťom a nízky príjem.

Súd vo veci vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu a oboznámením sa súdu s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/3261/2011, takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka dňa 17. 10. 2008 uzavreli zmluvu o úvere čísla uvedeného v žalobe, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej poskytnúť úver v celkovej výške 10 000 Sk, čiže 331,94 € za odplatu a úrok vo výške 20 % z istiny (ďalej len poplatok za správu úveru), ktorý celkový poplatok za správu úveru predstavoval sumu 6 770 Sk, teda 224,72 €. Žalovaná tak mala celkovo zaplatiť sumu 556,66 € v rovnomerných trinástich mesačných splátkach vo výške 1 290 Sk, čiže 42,82 €, pričom prvá splátka bola zročný 10-ty deň po uzavretí tejto zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Doporučený termín úhrady bol dvadsiaty siedmy deň v mesiaci.

Z uvedeného je teda zrejmé, že prvá splátka úveru bola zročná 27. 10. 2008 a v nasledujúcich mesiacoch od novembra 2008 až do 22. 10. 2009 boli zročné ďalšie splátky úveru. Z exekučného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/3261/2011 súd zistil, že 04. 10. 2011 požiadal súdny exekútor JUDr. Vladimír Polák, exekútoricky úrad so sídlom v Myjave, Hurbanova č. 643 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Medzinárodného rozhodcovského súdu v Bratislave zriadený zriaďovateľom Rozhodcovská spoločnosť a.s. so sídlom Na Víšku 12, Bratislava sp. zn. 0032/2011 zo dňa 26. 07. 2011, právoplatný dňa 02. 08. 2011, vykonateľný dňa 06. 08. 2011. Týmto rozhodcovským rozsudkom bola žalovaná v prospech žalobcu zaviazaná k zaplateniu sumy 471,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z tejto sumy od 29. 03. 2009 do zaplatenia ak zmluvnej pokute vo výške 8,64 € za každý mesiac omeškania od mesiaca marec 2009 až do zaplatenia a k náhrade trov rozhodcovského konania vo výške 210,82 €.

Okresný súd Martin ako súd exekučný uznesením sp. zn. 18Er/3261/2011 zo dňa 01. 12. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. 12. 2011 žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na túto exekúciu zamietol. Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že exekučný súd sa zaoberal platnosťou rozhodcovskej doložky s prihliadnutím na skutočnosť, či nepredstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Exekučný súd dospel k presvedčeniu, že dojednanie rozhodcovskej doložky v zmluve o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a následným konaním pred rozhodcovským súdom bola žalovanej odopretá ochrana, ktorú jej poskytujú ust. § 52 a nasl. Obč. zák. Poukázal totiž na skutočnosť, že predmetná rozhodcovská doložka bola formulovaná tak, že ak by rozhodcovské konanie začalo na

návrh dodávateľa, teda žalobcu, spotrebiteľ, teda žalovaná by bola následne nútená podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a už si nemôže zvoliť všeobecný súd.

Následne uznesením rovnakej spisovej značky zo dňa 23. 07. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. 09. 2012 bola exekúcia zastavená.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a vyhovieť jej nemožno.

Nárok žalobcu totiž súd považoval, napriek argumentácii žalobcu, za premlčaný a k priznaniu práva uplatneného žalobou bránilo ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Je samozrejmé, že vzťahy medzi účastníkmi konania sa spravujú v otázkach zmluvou neupravených Občianskym zákonníkom (zák. č. 40/1964 Zb.). Podľa Občianskeho zákonníka je nutné posudzovať aj otázky premlčania nároku.

Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Bez ohľadu na splatnosť úveru, ktorá mala nastať na základe jeho zosplatenia listom žalobcu z 18. 06. 2009, v prípade riadneho plnenia by bol úver zročný v októbri 2009 konkrétne 22. 10. 2009, keď bola zročná jeho posledná splátka. Žaloba bola podaná 09. 06. 2014 teda takmer 5 rokov po zročnosti poslednej splátky. Podľa presvedčenia súdu tým, že žalobca uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde nenastala situácia, ktorú predpokladá ustanovenie § 112 Obč. zák.

Podľa predmetného ustanovenia, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. V tomto prípade rozhodcovský súd, na ktorom žalobca uplatnil prvýkrát právo na zaplatenie zvyšku úveru a poplatku za správu úveru, vrátane ich príslušenstva nebol podľa presvedčenia súdu príslušným orgánom, pretože za takýto orgán nie je možné považovať rozhodcovský súd, ak jeho právomoc nie je založená platnou rozhodcovskou zmluvou. Rozhodcovský súd konal na základe neplatnej rozhodcovskej doložky tak, ako to vyhodnotil exekučný súd vo vyššie uvedenom exekučnom konaní, a s ktorého názorom sa Okresný súd Martin prejednávajúci vec sp. zn. 10C/281/2014 stotožňuje.

Neplatnosť rozhodcovskej doložky spôsobila, že žalobca uplatnil právo najskôr u orgánu, ktorý na prejednanie tohto sporu nemal právomoc a teda z pohľadu ustanovenia § 112 Obč. zák. nebol príslušným orgánom. Právomoc rozhodcovského súdu v zmysle zákona 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v zmysle § 2 a § 3 totiž vzniká dohodou medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Ak je takáto dohoda neplatná, právomoc rozhodcovského súdu založená nie je a nie je možné ho považovať za príslušný orgán predpokladaný ust. § 112 Obč. zák.. Preto súd dospel k presvedčeniu, že ak žalobca uplatnil právo na rozhodcovskom súde a po vydaní rozhodcovského rozsudku následne požiadal o vykonanie exekúcie na exekučnom Okresnom súde Martin, nešlo o prípad predpokladaný ust. § 112 Obč. zák., ktorý by spôsobil spočívanie premlčacej

doby. Trojročná premlčacia doba, v ktorej mohol žalobca uplatniť nárok potom uplynula v októbri 2012 a ak bola žaloba podaná 09. 06. 2014, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Súd s prihliadnutím na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. a ust. § 100 ods. 1 Obč. zák. žalobcovi nárok priznať nemohol a jeho žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalobca nebol v konaní úspešný, úspešná bola žalovaná, keďže však žalovanej preukázateľne v konaní trovy nevznikli súd jej proti neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.